

روند هنوز ادامه دارد و آمریکا تلاش می کند که عادی سازی روابط میان عربستان و اسرائیل را با پایان جنگ غزه پیوند دهد. بر خورد میان ایران و اسرائیل نیز برخی قواعد درگیری را تغییر داد. به نظر می رسد که آمریکایی ها قصد دارند با توجه به این تحولات، اسرائیل را هر چه بیشتر در معادلات و مراودات امنیتی منطقه وارد کنند تا به نوعی یک ائتلاف ناووشته از متحدان تشکیل شود. هسته مرکزی این ائتلاف مسئله عادی سازی خواهد بود.»

این تحلیلگر مسائل خاورمیانه درباره اختلافات داخلی در تل آویو گفت: «شاهد یک دودستگی عمیق در دولت نتانیاوهو هستیم؛ یک طرف راست افراطی هستند که بن گویر و اسموتریچ آن ها را رهبری می کنند. آن ها مخالف هرگونه توافق، امتیازدهی و پایان جنگ هستند. در جناح دیگر، ژنرال ها گادی آیزنکوت و بنی گانتز در کابینه جنگ هستند که نظرشان به باینر لاپید و اپوزیسیون نزدیکتر شده و آزادی آسرای اسرائیلی را بر ادامه جنگ ارجحیت می دهند، نتانیاوهو در این وضعیت در تنگنای شدیدی قرار گرفته است. بنی گانتز تهدید کرده که اگر توافق آتش پس وتبادل آسرا با هر مشکلی مواجه شود، کابینه جنگ را ترک می کند. دو وزیر نتانیاوهو نیز دقیقاً همین تهدید را کرده اند اما به شرطی که توافقی صورت بگیرد. اخبار نشان می دهد که در نشست های کابینه جنگ، بحث ها به سمت جناح طرفدار پایان جنگ و توافق تمایل دارد اما در عین حال این احتمال هم دور از ذهن نیست که بنیامین نتانیاهو تلاش می کند از کارت خواسته های اعضای افراطی کابینه خود برای گرفتن امتیازهای داخلی و خارجی استفاده کند.»

گل عنبری ادامه داد: «آمریکا بر نتانیاوهو فشار می آورد که از طیف تندرو فاصله بگیرد. نتانیاوهو همواره بر حمله به رفح تاکید می کند. من فکر می کنم بحث حمله به رفح به نوعی اهرم فشار بر حماس است. چرا که حمله به این منطقه همانقدر برای اسرائیل دستاورد دارد که حمله به شمال و مرکز غزه داشته است. با بیش از ۷ ماه جنگ، آیا آسرای اسرائیلی آزاد شدند؟ با حضور بیش از یک میلیون آواره فلسطینی در این منطقه، وقوع یک فاجعه انسانی گسترده نتیجه هر نوع حمله به رفح، اسرائیل را بیشتر متضرر خواهد ساخت. در شرایطی که دیوان لاهه احتمالاً دستور بازداشت نتانیاوهو و سران نظامی اسرائیل را صادر می کند، حمله به رفح به نفع آن ها نیست. اما همچنان به عنوان اهرم فشار استفاده می شود.» این کارشناس مسائل منطقه راجع به توافق آتش یگ گفت: «اخیراً شاهد این بودیم که برخی مواضع اسرائیل در برابر حماس نرمتر شده است. اسرائیل پیشنهادهای از طریق میانجی گران به حماس داده است که گفته می شود بهتر از پیشنهاد های پیشین است و باید ببینیم مذاکرات امروز قاهره به چه سمت و نتیجه ای خواهد رفت. خواسته حماس پایان جنگ، عقب نشینی کامل، بازسازی غزه و مبادله آسرا بوده است. باید دید که طرح اسرائیل تا چه اندازه به این خواسته ها نزدیک است. به رغم نرم شدن مواضع اسرائیلی ها، نمی توان با اطمینان گفت که توافق در دسترس است.»

گل عنبری سخن محمود عباس در باره کوچ اجباری فلسطینیان به اردن را دور از واقعیت دانست و تاکید کرد: «بعید می دانم که اسرائیل به سمت تکرار اتفاقات غزه در کرانه باختری حرکت کند. شرایط دو منطقه با یکدیگر متفاوت است. اما تندر هوای اسرائیلی همیشه دنبال کوچاندن فلسطینی های کرانه باختری به اردن بودند. این تجربه در غزه شکست خورد. در هفت ماه گذشته اسرائیل مسئله کوچاندن فلسطینیان از غزه به صحرای سینا را دنبال می کرد. اما ایستادن فلسطینی ها این طرح را به شکست کشاند. وقتی چنین جنگ خانمانسوزی در غزه ساکنان این منطقه را به کوچ مجبور نکرد، بعید می دانم طرح های این چنینی در کرانه باختری به موفقیت برسد.»

بی پاسخی وجود دارد. عضو شورای شهر باید مطمئن شود که دارایی مردم در جای مناسب خود هزینه می شود.»

❖ خرید اتوبوس امنیتی نیست که انتشار اطلاعات آن میسر نباشد

محمد علیخانی، رئیس کمیسیون حمل ونقل شورای پنجم شهر تهران در واکنش به قرارداد منعقدشده توسط شهرداری تهران، بابیان اینکه گویا حساسیت ها ونظارت ها بر عملکردمدیران ومسئولان به صورت خودی وغیر خودی تقسیم می شود، به هم میچین گفت: «اصولاً اگر شهرداری بخواهد قراردادی با رقب بالا منعقد کند باید مجوز آن توسط نهادهای بالادستی صادر شود این موضوع روز گذشته توسط یکی از اعضای شورای ششم نیز بیان شد که باید قرارداد با این رقم بالا توسط هیئت دولت منعقد می شد.» او ادامه داد: «شورای اقتصاد در سال ۱۳۹۵ خرید دو هزار واگن را تصویب کرد و اعتبارات آن را در اختیار وزارت کشور (سازمان شهرداری ها و دهیاری ها) قرار داد. حتی شهرداری وقت در روند برگزازی مناقصه هیچ نقش ودخالتی نداشت وسایر دستگاه ها ونهادها مسئولیت برگزاری آن را بر عهده داشت. اما گویا این حساسیت ها تنها برای تفکر و جریان سیاسی خاصی وجود دارد و برای جریان موافق که با ساختار اصلی همراه است، این حساسیت ها حاکم نیست ونظارت نیز بی معنا است. در این قرارداد حتی ناظر بر عملکرد شهرداری تهران یعنی شورای شهر نیز اظهار بی اطلاعی کرده اند و این نشان دهنده این است که با جریان خودی خیلی سخاوتمندان بهر خود می شودو چارچوب ها ومنوعه های معناسـت.»

این کارشناس در حوزه حمل و نقل با بیان اینکه در این قرارداد یک روال غیرمعمول رخ داده است که به منافع شهر و مردم آسیب می رسد، در پاسخ به اینکه به نظر شما با توجه به حواشی کنونی و ابهامات قرارداد مذکور آیا در نهایت اتوبوس برقی وارد کشور خواهد شد یا نه؟ اعلام کرد: «اینکه این قرارداد در نهایت منجر به واردات اتوبوس های برقی به شهر تهران شود یا نه، یک مسئله مهم است اما مهمتر این است که این واردات به چه شکلی انجام شود، برای شهر و مردم مناسبتر است. از محتوای این قرارداد اطلاعات درستی منتشر نشده است به طوری که حتی دستگاه ناظر بر آن نیز از جزئیات آن بی اطلاع است بنابراین با توجه به غیرشفاف بودن آن وتوجهات تحریمی بایدنگران باشیم. خرید اتوبوس خرید امنیتی نیست که انتشار اطلاعات آن میسر نباشد. علیخانی معتقد است باید خرید اتوبوس در فرایند مناقصه عمومی اعلام می شد شاید شرکت های دیگر با قیمت مناسبتری می توانستند نیاز موجود را برآورده کنند. اما وقتی خرید اتوبوس انحصاری و محدود می شود باید به روند آن مشکوک بود. خرید به مبلغ ۲ میلیارد یورویی پنهان شدنی نیست وطبیعی است که نسبت به اجرای آن بدبین بود که آیا در نهایت شاهد واردات اتوبوس هستیم یا نه؟

می ترسم که پس از غزه، اسرائیل به کرانه باختری حرکت کند تا اهالی آن را وادار به کوچ اجباری به سمت اردن نماید.»

به گزارش بیورنیوز، عباس از آمریکایی ها در خواست کمک کرد. او گفت: «ما از ایالات متحده می خواهیم که از اسرائیل بخواهد عملیات رفح را متوقف کند، زیرا آمریکا تنها کشوری است که می تواند مانع از ارتکاب این جنایت توسط اسرائیل شود.»

❖ آمریکا به دنبال کسب امتیاز برای اسرائیل است

صابر گل عنبری، تحلیلگر مسائل اسرائیل، درباره این تحولات به «هم میهن» گفت: «نشست های منطقه ای و بین المللی متعددی در ماه های گذشته راجع به جنگ غزه برگزار شده است. بنابراین، نشست در ریاض اتفاق جدید و بی سابقه ای نیست که بخواهیم بار معنایی خاصی برای آن قائل باشیم. اما به طور قطع، نشست ریاض فاقد اهمیت نیست. فکر می کنم سه دستور کار در نشست ریاض مد نظر قرار بگیرد: جنگ غزه، عادی سازی روابط تل آویو و ریاض، آینده نوار غزه پس از جنگ. این سه پرونده با یکدیگر در ارتباط هستند. آتش جنگ غزه تا حدودی فروکش کرده و به نظر می رسد که با شدت پیشین ادامه ندارد. آمریکا اکنون بیش از گذشته به دنبال راهی برای پایان دادن به این جنگ می گردد. قطعاً آمریکا به دنبال یافتن کم هزینه ترین راه برای اسرائیل برای پایان جنگ است؛ به ویژه که اسرائیل در بیش از هفت ماه گذشته، نتوانست به آن اهدافی که تعیین کرده بود دست پیدا کند. با وجود اینکه نوار غزه بهای سنگینی را پرداخت کرد، اما طرف اسرائیلی دستاورد خاصی به دست نیاورد. نفعنها اهداف جنگ محقق نشد، بلکه موجب ترلززل و افت شدید جایگاه اسرائیل در سطح جهان شده است. رهبران اسرائیل با احکام بازداشت مواجه هستند و هر لحظه امکان صدور این احکام از سوی دیوان لاهه وجود دارد. اگر از حیث راهبردی به موضوع نگاه کنیم، اسرائیل نفعنها نتوانست حمله ۷ اکتبر را با تمام این خسارت ها تلافی کند، بلکه زیان های راهبردی در عرصه داخلی و خارجی دید.» او ادامه داد: «در چنین شرایطی آمریکا سعی می کند برای خارج کردن اسرائیل از این وضعیت قفل شده و بن بست راهبردی در غزه، با تسریع عادی سازی روابط میان تل آویو و ریاض، امتیازی راهبردی برای اسرائیل برای جبران زیان هایی که دیده به دست بیاورد تا تحت تاثیر این اتفاق، با ایجاد یک فضای سیاسی و روانی، فضا را عوض کنند. عربستان عادی سازی روابط با اسرائیل را به دریافت برخی امتیازات در مسئله فلسطین و امتیاز هایی در روابط دوجانبه خود منوط کرده است. بیش از این ریاض در مواضع علنی تشکیل کشور مستقل فلسطینی را به عنوان پیش شرط مطرح می کرد. اما به نظر می رسد که به علت عدم امکان تحقق آن، عربستان احتمالاً این پیش شرط را حداقل در حال حاضر کنار گذاشته است. امکان دارد که آمریکا به عنوان یک راه حل کوتاه مدت یا میان مدت، طرح به رسمیت شناختن کشور فلسطینی پیش از تشکیل کشور مستقل را برای جلب رضایت عربستان پیگیری کند تا روابط ریاض و تل آویو عادی شود. ممکن است که حضور محمود عباس به این مسئله ارتباط داشته باشد، اما نباید این نکته را دور از ذهن بدانیم که عربستانی ها در حال حاضر احتمالاً رغبتی به امتیاز دهی به دولت بایدن نداشته باشند و شاید تا پس از مشخص شدن نتیجه انتخابات صبر کنند.»

گل عنبری با تاکید بر ادامه روند عادی سازی روابط کشورهای عربی و اسرائیل، ادامه داد: «هفت اکتبر و جنگ غزه مسئله عادی سازی روابط را که پیش از این به طور جدی پیگیری می شد، از دستور کار خارج نکرد؛ بلکه این

❖ بازی زاکانی در زمین حمل و نقل تهران

مشکلات حمل و نقل عمومی شهر تهران و خرید اتوبوس توسط شهرداری تهران مدت مدیدی است که به موضوع مهم و اختلاف برانگیز شورای شهر تهران با شهرداری تهران تبدیل شده است. شهردار تهران در این باره چندین تذکر داشته اما هرگز پاسخ صریحی در این باره نداشته است. اما یکی از حاشیه های مهم زاکانی در حوزه تامین حمل ونقل عمومی، عدم همکاری او با خودرو سواران داخلی است. به همین دلیل او با بهانه اینکه خرید از خارج مقرون به صرفه است، قراردادی غیرشفاف با چینی ها بدون برگزاری مناقصه و طی شدن روند قانونی طی کرده است. پشت پرده این قرارداد دو میلیارد یورویی با توجه به اخبار منتشرشده از آن توسط یک فعال رسانه ای این بیم را ایجاد می کند که خروجی آن می تواند منجر به فساد بزرگ در شهرداری تهران باشد. هر چند بر اساس ادعای شهردار تهران اگر چه اعضای شورای شهر تهران در جریان امور نبوده اند اما بخش های دیگر از آن مطلع بودند. شواهد مؤید آن است که زاکانی این قرارداد غیرشفاف را با حمایت جریان خاصی از او منعقد کرده است؛ جریانی که او را شهردار کرد و موفق شد قانون را برای انتخاب او با استننا همراه سازد.

❖ عدهای اصرار به سیاسی نشان دادن اعتراضی ما دارند

مهدی عباسی، عضو ششمین دوره شورای شهر به خبرنگار «هم میهن» گفت: «ما موظف هستیم آنچه به نظرمان ایراد دارد را با صدای بلند اعلام کنیم. تا زمانی که اطلاعات کامل در اختیارمان قرار نگیرد، نمی توانیم بگوییم مسئله ای خوب یا بد است و به طور مشخص راجع به سلامت یا عدم سلامت آن صحبت کنیم. همه می دانیم که تهران واگن مترو و اتوبوس احتیاج دارد. ظرفیت داخلی تولید هم اشیاع است و توان تامین این نیاز را ندارد. آیا این وضعیت به ما اجازه می دهد که هر طور خواستیم عمل کنیم؟ قطعاً پاسخ منفی است. ما باید در کمال دقت و با بررسی های کامل، منافع بیت المال و مردم را در نظر بگیریم و محصولی را خریداری کنیم که ماندگار، دارای پشتیبانی مناسب و منطبق با دانش فنی کشور و از لحاظ قیمتی نیز رقابتی باشد.»

او ادامه داد: «اما قرارداد را در اختیار نداریم. حتی نمی توانیم بگوییم آنچه در حال حاضر از سوی یک فعال رسانه ای منتشر شده، درست یا نادرست است. آقای زاکانی دوسفر به چین رفتند اما نمی دانم این قرارداد در کدام سفر بسته شده است. مسئله این است که طرف مقابل، اصرار به سیاسی نشان دادن این بحث ها دارد. ما شوروی شهر تهران هستیم. وظیفه داریم تردد درون شهری مردم را تسهیل کنیم. دعوی سیاسی با کسی نداریم چون به نگاه فنی خود اعتقاد داریم. باید با همین بررسی های فنی بگوییم این مسئله خوب است یا بد. وقتی ما به این لایحه اعتراض کردیم، یعنی سوالات

سمفونی خطوط

جمال رحمتی

چهره

بازداشت موعود شمخانی تأیید شد

سازمان منطقه آزاد اروند منصوب شد. پس از وقوع حادثه ریزش ساختمان متروپل در آبادان در سال ۱۴۰۱، شایعاتی درباره همکاری آقای موعود شمخانی با آقای حسین عبدالباقی، مالک این ساختمان، به چشم می خورد. روز دوشنبه دوم خردادماه ۱۴۰۱، ساعت ۱۲:۳۰، حدود چهل درصد از ساختمان شماره (۲)، که جز ساختمان های دوگانه به نام «متروپل» در خیابان امیری (امیرکبیر) آبادان قرار داشت، فرو ریخت، طبق آمار رسمی، متأسفانه در این حادثه ۴۳ نفر جان خود را از دست داده و تعدادی دیگر زخمی شده اند.

یک منبع آگاه در گفت وگو با خبرنگار سیاسی خبرگزاری برنا، خبر بازداشت موعود شمخانی معاون فنی سابق سازمان منطقه آزاد اروند و برادرزاده علی شمخانی، دبیر سابق شورایعالی امنیت ملی را تأیید کرد و گفت: «وی به اتهام دریافت رشوه و فساد مالی در آبادان بازداشت شده است.» موعود شمخانی در سال ۱۳۹۴ به سمت معاون فنی و امور زیربنایی سازمان منطقه آزاد اروند منصوب شده بود.

❖ موعود شمخانی کیست؟

به گزارش خبرآنلاین، در سال ۱۳۹۴، موعود شمخانی به سمت معاون فنی و امور زیربنایی

ادامه از صفحه اول

نکته مهم دیگر اینکه چنین قراردادهایی که به شهر و مردم شهر برمی گردد نباید محرمانه باشد، اصلاً چنین قراردادهایی خصلت محرمانگی ندارند و نمی توانند داشته باشند. این قرارداد دارای مجموعه ای از اصول حقوقی است که باید به شکل شفاف در صحن شورای شهر تهران مطرح می شد.

بودجه خرید اتوبوس برقی واگن قطار از چه محلی تامین می شود؟ شهرداری تهران که درآمد ارزی ندارد. پس پول این کار را چگونه تامین می کند؟ قاعدتاً در قراردادی به ارزش میلیاردی دولت نیز باید حضور داشته باشد. چون شهرداری تهران قطعاً با درآمد های تامین چنین ارقامی بر نمی آید. اگر دولت نیز در این قرارداد نقش دارد به کدام وزارت خانه مربوط می شود؟ احتمالاً وزارت کشور، اما نحوه بازپرداخت ارقام این قرارداد از سوی شهرداری به چه شکلی خواهد بود؟ والته سوالات بی شمار دیگری که جای طرح دارد.

اما دیروز ادبیات آقای زاکانی در مواجهه با پرسش های مطرح شده عجیب بود. آقای شهردار وظیفه دارد شفاف سازی کند و دقیق و اصولی به ابهامات و پرسش های جامعه پاسخ دهد. استفاده آقای زاکانی از ادبیاتی چون «با در کشش کسانی کرده ایم که می خواهند کل معاملات را برهم بزنند»، «اگر اتوبوس خریدن راحت بود شهرداران مدام اتوبوس می خریدند»، «هیچ دوره ای به اندازه امروز کار انجام نشده است»، «دوستان اعلام می کنند که آنچه اعلام شده را قبول نداریم خوب قبول نداشته باشید. بررسی کنید و حرف مستدل بزنید»، به جای پاسخگویی قرار روه جلو است.

به این معنی که به جز یک فرد یا یک شرکت مشخص، دیگری وجود ندارند که بخواهند خدمات بدهند. در عین حال یکی از مهمترین مسائل درباره پروژه های شهری و از قضا همین ماجرای اتوبوس های برقی، این است که حتماً و لزوماً از طرح مطالعاتی برخوردار باشند. طبق روال مرسوم نمی توان همان ابتدا یک قرارداد را بدون اینکه پیوست مطالعاتی داشته باشد به سرعت به مرحله امضا رساند. قرار است این اتوبوس های برقی کدام مناطق تهران را پوشش بدهند؟ به لحاظ فنی و اقتصادی در کدام مناطق تهران از این اتوبوس ها می توان استفاده کرد؟

شهرداری تهران ناگهان تصمیم گرفته که سیستم حمل و نقل شهری را تغییر بدهد بدون اینکه پیوست مطالعاتی ارائه کند. مگر می شود یک کار بزرگ و مهم شهری بدون مطالعه فنی و اقتصادی به مرحله قرارداد منجر به وادرات اتوبوس های برقی به شهر تهران شود یا نه، یک مسئله مهم است اما مهمتر این است که این واردات به چه شکلی انجام شود، برای شهر و مردم مناسبتر است. از محتوای این قرارداد اطلاعات درستی منتشر نشده است به طوری که حتی دستگاه ناظر بر آن نیز از جزئیات آن بی اطلاع است بنابراین با توجه به غیرشفاف بودن آن وتوجهات تحریمی بایدنگران باشیم. خرید اتوبوس خرید امنیتی نیست که انتشار اطلاعات آن میسر نباشد. علیخانی معتقد است باید خرید اتوبوس در فرایند مناقصه عمومی اعلام می شد شاید شرکت های دیگر با قیمت مناسبتری می توانستند نیاز موجود را برآورده کنند. اما وقتی خرید اتوبوس انحصاری و محدود می شود باید به روند آن مشکوک بود. خرید به مبلغ ۲ میلیارد یورویی پنهان شدنی نیست وطبیعی است که نسبت به اجرای آن بدبین بود که آیا در نهایت شاهد واردات اتوبوس هستیم یا نه؟